तत्र तत् प्रत्यभिज्ञाय वस्त्रं हारम् अवाप्य च,
स चौर इत्य् अवष्टभ्य निन्ये नगररक्षिभिः । 169
दर्शितम् च तथाभूतो नगराधिपतेम् च तैः,
तेन अप्य् आवेदितो राज्ञे, राज्ञा अप्य् अस्य आदिशद् बधं । 170
ततो बध्यभुवं हन्तुं नीयमानं ददर्श तं
सा मृगाङ्कवती दूरात् पश्चात् प्रहतडिण्डिमं । 171
सो ऽयं मे नीयते भर्ता बधाय इति ससंभ्रमं
सा गत्वा मन्त्रिमुख्यं तम् अब्रवीद् यद्गृहे स्थिता । 172
निवार्य बधकान् सो ऽथ मन्त्री विज्ञप्य भूपतिं
श्रीदत्तं मोचयित्वा तम् बधाद् आनाययद् गृहं । 173
कथं सो ऽयं पितृव्यो मे गत्वा देशान्तरं पुरा
इह एव दैवाद् विगतभयः प्राप्तो ऽद्य मन्त्रितां? । 174
इति तं मन्त्रिणं सो ऽथ श्रीदत्तस् तद्गृहागतः
प्रत्यभिज्ञातवान् दृष्ट्वा पपात अस्य च पादयोः । 175
सो ऽपि तं प्रत्यभिज्ञाय भ्रातुः पुत्रं सविस्मयः
कण्ठे जग्राह, सर्वं च वृत्तान्तं परिपृष्टवान् । 176
ततस् तस्मै स निखिलं श्रीदत्तः स्वपितुर् बधात्
आरभ्य निजवृत्तान्तं पितृव्याय न्यवेदयत् । 177
सो ऽपि मुक्त्वा अश्रु विजने भ्रातुः पुत्रं तम् अभ्यधात्,
अधृतिं मा कृथाः पुत्र, मम सिद्धा हि यक्षिणी । 178

Digitized by Google